

Til Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringsskema samt de modtagne høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af kursgevinstloven, ligningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, statsskatteloven og forskellige andre love.

Dele af lovforslaget har ikke tidligere været i høring, og lovforslaget sendes derfor i høring samtidig med fremsættelsen, for så vidt angår disse dele. Høringsskema og høringssvarene for de nye elementer foreligger dermed ikke endnu, men vil blive fremsendt forud for 1. behandlingen af lovforslaget.

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
<p><i>Advokatrådet</i></p>	<p>Advokatrådet foreslår, at den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 22 A, stk. 2, omformuleres for at skabe endnu mere klarhed i selve lovens ordlyd om bestemmelsens indhold.</p>	<p>Lovteksten i den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 22 A, stk. 2, er delvist omformuleret efter høringen.</p>
<p><i>Danmarks Nationalbank</i></p>	<p>Nationalbanken er af den holdning, at det foreslåede rentetillæg for afregning af overskydende pensionsafkastskat er relativt højt. Det skyldes, at de foreslåede rentesatser for pensionsafkastskat og rentetillæggene for afregning af selskabsskat er fastsat på samme niveau. De foreslåede rentesatser for afregning af pensionsafkastskat tager således udgangspunkt i ind- og udlånsrenter for ikke-finansielle virksomheder. Disse rentesatser ligger sædvanligvis højere end de tilsvarende renter for finansielle virksomheder, og især i perioder med negative renter. Lovforslaget reducerer således ikke pensionsselskabernes incitament til at indbetale for meget i overskydende pensionsafkastskat. Det gælder i perioder med negative renter, men også i perioder med positive renter, hvor finansielle virksomheders indlånsrenter kan ligge lavere end indskudsbevisrenten.</p> <p>Nationalbanken foreslår, at der i stedet anvendes en pengemarkedsreferencerente med passende løbetid som grundlag for forrentningen af pensionsselskabernes overskydende pensionsafkastskat. Alternativt kan indskudsbevisrenten uden fast tillæg anvendes. Pensionssel-</p>	<p>Det kan tiltrædes, at der for forrentning af overskydende pensionsafkastskat bør anvendes en rente, der bedst muligt afspejler pensionsinstitutternes alternative placeringsrente.</p> <p>På baggrund af Nationalbankens anbefalinger er det i det fremsatte lovforslag foreslået, at overskydende pensionsafkastskat forrentes med den gennemsnitlige 3-måneders CITA-renteswap referencerente for alle bankdage fra og med den 1. september til og med den 30. november, der offentliggøres af Nasdaq OMX, i det foregående kalenderår. Der er i det fremsatte lovforslag valgt en 3-måneders referencerente under hensyntagen til, at der går godt 3 måneder fra indbetaling af acontoskatten til der sker tilbagebetaling af eventuel overskydende pensionsafkastskat.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>skabernes incitament til at placere for meget aconto i overskydende pensionsafkastskat kan desuden reduceres ved at indføre en begrænsning på, hvor stor en del af den overskydende pensionsafkastskat der forrentes til de foreslåede rentesatser. Overskydende pensionsafkastskat over en sådan grænse kunne således med fordel forrentes til den laveste af indskudsbevisrenten eller nul procent.</p> <p>Rentesatserne vedrørende overskydende og skyldig pensionsafkastskat fastsættes i medfør af lovforslaget én gang årligt med udgangspunkt i tre-måneders perioden fra juli til september i kalenderåret før indkomståret. Det indebærer potentielt store forskydninger i renteniveauet i perioden, indtil acontoindbetalingen af pensionsafkastskat finder sted.</p> <p>Nationalbanken foreslår derfor, at forrentningen gøres variabel med udgangspunkt i den foreslåede pengemarkedsreferencerente.</p> <p>Alternativt bør den periode, der danner grundlag for renteopgørelsen, lægges så tæt på indbetalingsfristen for aconto pensionsafkastskat som muligt.</p> <p>I et supplerende høringssvar foreslår Nationalbanken en konkret pengemarkedsreferencerente, nemlig en 6-måneders CITA-renteswap referencerente (Copenhagen Interbank T/N Average). Referencerenten er en kvoteret rentesats beregnet på baggrund af</p>	<p>Det kan tiltrædes, at den periode, for hvilken renten opgøres, bør ligge så tæt på indbetalingsfristen for acontoskatten som muligt.</p> <p>Nationalbankens anbefaling er imødekommet ved, at den 3-måneders rente, der skal anvendes ved forrentningen af overskydende pensionsafkastskat, er den gennemsnitlige CITA-renteswap referencerente fra den 1. september til og med den 30. november. I det udkast til lovforslag, der var på</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>de indkomne kvoteringer fra kredsen af CITA-stillere. Følgende banker er p.t. CITA-stillere: Danske Bank, Jyske Bank, Nordea Bank, Nykredit Bank, SEB, Sydbank og Spar Nord Bank. CITA-referencerenten indsamles, beregnes og offentliggøres af Nasdaq OMX på alle danske bankdage. CITA-renteswap referencerenten blev etableret ved årsskiftet 2012/2013. Brugen af referencerenter er meget udbredt, og mange finansielle aftaler er baseret herpå.</p> <p>CITA referencerenten tager højde for løbetiden på placeringen af overskydende pensionsafkastskat, mens løbetiden på Nationalbankens indskudsbevisrente er en uge.</p>	<p>ekstern høring, skulle forrentning ske med den gennemsnitlige indskudsbevisrente (med tillæg af 0,75 pct.point) for perioden 1. juli -30. september. Renten i det fremsatte lovforslag bidrager dermed til, at forrentningen i højere grad afspejler pensionsinstitutternes placeringsrente.</p>
<i>Danmarks Rederiforening</i>	Ingen bemærkninger	
<i>Dansk Aktionærforening</i>	Ingen bemærkninger	
<i>Dansk Erhverv</i>	Ingen bemærkninger	
<i>Dansk Industri</i>	Ingen bemærkninger	
<i>Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER)</i>	<p>Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) udtaler:</p> <p>”Lovforslaget medfører administrative byrder for erhvervslivet.</p> <p>De løbende administrative byrder består i, at det tydeliggøres, at der</p>	<p>Udtalelsen er medtaget i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>påhviler banker og andre indberetningspligtige de samme indberetningspligter i tilfælde med negativ rente som i tilfælde med positiv rente. En situation med negativ rente er ifølge en rapport fra arbejdsgruppen om negative renter på realkreditlån ”et højest usædvanligt fænomen”. Dette betyder, at indberetningspligten for negative renter vil blive aktuel relativt sjældent, og indberetningerne i den forbindelse vil i øvrigt være af samme karakter som dem, der gælder for positive renter.</p> <p>Der vil ligeledes være administrative omstillingsbyrder forbundet med forslaget. Omstillingsbyrderne består i, at systemerne i banker, realkreditinstitutter og hos andre indberetningspligtige vil skulle omstilles til at kunne håndtere negative renter. Det er usikkert, hvor kompliceret og dermed omkostningsfuldt dette vil være, da det bl.a. afhænger af, om det enkelte system i forvejen er indrettet, så omstillingen funktionelt ville kunne implementeres relativt simpelt. TER vurderer, at de administrative byrder ikke overstiger 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. De vil derfor ikke blive kvantificeret yderligere.”</p>	
<i>Finanstilsynet</i>	<p>Finanstilsynet bemærker, at skatte-lovgivningen flere steder indeholder henvisninger til "den af Finanstilsynet offentliggjorte diskonteringsrentekurve". Denne henvisning bør tilrettes, da forsikrings-selskaberne fra og med den 1. januar</p>	<p>I det fremsatte lovforslag er henvisningen i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, til ”den af Finanstilsynet offentliggjorte diskonteringsrentekurve” ændret til ”den basisdiskonteringsrentekurve incl. volalitetsjustering, som Den</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>2016 skal anvende en diskonteringsrentekurve som Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (herefter EIOPA) offentliggør. Diskonteringsrentekurven, der offentliggøres af EIOPA, er den regulatorisk gældende fra den 1. januar 2016, og dermed også pr. definition den mest retvisende afløser for den af Finanstilsynet offentliggjorte diskonteringsrentekurve.</p> <p>EIOPA's diskonteringsrentekurve består af flere komponenter, herunder en basisdiskonteringsrentekurve for Danmark.</p> <p>I forhold til den 5-årige rente, som anvendes i skattelovgivningen, ligger den diskonteringsrentekurve, som Finanstilsynet offentliggør i dag, rent teknisk tættere på EIOPA's diskonteringsrentekurve, hvor volatilitetsjusteringen er inkluderet, end på den rene basisdiskonteringsrentekurve.</p> <p>Det synes ikke at have kontributionsmæssig betydning, om renten i Pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 6, beregnes eksklusive eller inklusive volatilitetsjustering.</p>	<p>Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner offentliggør".</p>
<p><i>Forsikring & Pension</i></p>	<p><i>Forrentning i relation til acontoordningen for pensionsafkastskat</i></p> <p>F&P har noteret sig forslaget vedrørende pensionsafkastbeskatningslovens § 21 og 22 om at ændre grundlaget for fastlæggelse af satsen for forrentning af overskydende pensionsafkastskat, samt</p>	<p>Den foreslåede rente vedrørende overskydende pensionsafkastskat er ændret i det fremsatte lovforslag. Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra Danmarks Nationalbank.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>forslaget om at sætte et loft på 5 pct. p.a. herfor og 10 pct. p.a. for satsen for skyldig pensionsafkastskat.</p> <p>F&P har ikke bemærkninger til den tekniske udformning af forslaget, men gør opmærksom på, at F&P fortsat er modstandere af den asymmetriske forrentning i acontoordningen og henviser til henvendelse herom til Folketingets skatteudvalg af 10. december 2012.</p> <p><i>Forrentning i forbindelse med betaling af pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21 – 23 og ansættelsesændringer</i></p> <p>F&P peger på, at rentebestemmelserne i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 23 og 23 a kun har relevans, hvis betalingsfristerne ikke overholdes. Den anvendte rentesats er renten i opkrævningslovens</p>	<p>Der gælder tilsvarende en asymmetrisk forrentning i acontoordningen for selskabsskat.</p> <p>Acontoskatteordningen er frivillig for pensionselskaberne, men den er ikke frivillig for SKAT, der ikke kan nægte at modtage en acontoindbetaling. Forrentningen af overskydende skat skal derfor ske til en rentesats, der ikke indeholder et incitament for pensionsinstitutterne til at anvende staten som bank.</p> <p>Det enkelte pensionsinstitut har mulighed for – rentefrit – at indbetale frivillig acontoskat frem til den 19. februar i året efter indkomståret. På dette tidspunkt kender det enkelte pensionsinstitut sit realiserede formueafkast i det foregående indkomstår. Pensionsinstitutterne har således gode muligheder for at indbetale en acontoskat, der er meget tæt på eller lig med den endelige skat. De kan dermed i stort omfang reducere eller helt undgå skyldig pensionsafkastskat og dermed renteudgifter.</p> <p>Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, og § 23 a, stk.1, gælder der særlige frister for indbetaling af pensionsafkastskatten for ophævelse af en pensionsordning og ved ophør af skattepligt for en</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>§ 7, stk. 1, der benyttes helt frem til den 31. maj året efter indkomståret.</p> <p>F&P anfører, at rentebestemmelserne i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 1. pkt., derimod har det sigte at regulere forrentningen af betalinger i tilknytning til ansættelsesændringer.</p> <p>F&P anfører, at der også i relation til pensionsafkastbeskatningslovens § 23 og 23 a kan optræde ansættelsesændringer.</p> <p>Der er efter F&Ps opfattelse ingen konflikt mellem de to sæt rentebestemmelser, nemlig henholdsvis manglende overholdelse af en betalingsfrist efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 og § 23 a og sædvanlig forrentning af betaling i forbindelse med ansættelsesændringer efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.</p> <p>F&P kan ikke genkende, når det i lovforslagsudkastets side 17 anføres, at der er ”forskel på det tidspunkt, hvorfra et ændret skattebeløb skal forrentes, når ændringen foretages <i>efter</i> sidste rettidige betalingsdag (f.eks. den 31. maj året efter indkomståret for pensionsinstitutter), og når ændringen foretages <i>før</i> sidste rettidige betalingsdag. Denne del af lovforslaget skaber således overensstemmelse med forrentningstidspunkterne og sikrer dermed mere sammenhængende renteberegningsregler.”</p>	<p>pensionsberettiget. Indbetaling skal ske senest 3 dage efter udbetalingen og i andre tilfælde end udbetaling 1 måned efter ophævelsen. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, skal forsikringsselskaber m.v. indbetale den resterende skat senest den 31. maj efter indkomstårets udløb, mens pengeinstitutter skal indbetale senest den 22. januar efter indkomstårets udløb. Det foreslås, at den forrentning, der sker af beløb, der indbetales senere end 3 dage henholdsvis 1 måned efter betalingsfristen, uanset årsagen hertil, skal ske til en markedsrente efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, i stedet for morarentesatsen efter opkrævningsloven. Forslaget svarer i øvrigt til den forrentning, der gjaldt i pensionsafkastbeskatningsloven indtil 2010, hvorefter renten i pensionsafkastbeskatningslovens blev anvendt.</p> <p>Afsnittet omhandler ikke spørgsmålet om, hvilken rente der skal anvendes for indbetalte beløb, men derimod fra hvilket tidspunkt forrentning skal ske.</p> <p>Sker ansættelsesændringen for en pensionsordning i et pensionsinstitut <i>før</i> sidste rettidige betalingsdag, f.eks. den 30. maj i året efter indkomståret, sker der efter gældende regler forrentning tilbage til 3 dage efter udbetalingen af pensionsordningen, eksempelvis den 1. juli i indkomståret. Sker ansættelsesændringen for samme pensionsordning <i>efter</i> sidste rettidige betalingsdag, eksempelvis den 1. juni i året</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Samtidig vil forslaget om at anvende renten i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, ved for sen betaling i tilknytning til ophør efter § 23 og 23 a være en undtagelse fra hovedreglen om, at renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, er den rente, der anvendes ved for sen betaling af pensionsafkastskat. Dermed fraviges efter F&P's den klare arbejdsdeling mellem de to rentesatser</p> <p>F&P kan ikke støtte forslaget og anfører, at det ydermere vil medføre, at pensionsinstitutterne i forbindelse med ansættelsesændringer skal administrere efter to parallelle</p>	<p>efter indkomståret, sker der efter gældende regler kun forrentning fra den 20. februar i året efter indkomståret.</p> <p>Forslaget sikrer, at der ikke er forskel på det tidspunkt, hvorfra et ændret skattebeløb skal forrentes, når ændringen foretages <i>efter</i> sidste rettidige betalingsdag (den 31. maj i året efter indkomståret for pensionsinstitutter), og når ændringen foretages <i>før</i> sidste rettidige betalingsdag.</p> <p>Endvidere indebærer forslaget den fordel for pensionskunderne, at indebærer en ansættelsesændring for en pensionsordning, der skal udbetales, overskydende skat, så får pensionskunden en forrentning fra betalingsfristen og ikke som i dag først fra den 8. januar henholdsvis den 20. februar i året efter indkomståret.</p> <p>Der henvises til kommentaren ovenfor om, at indtil 2010 anvendtes renten i pensionsafkastbeskatningsloven og ikke morarentesatsen.</p> <p>De foreslåede ændringer har virkning for ansættelsesændringer, der vedrører indkomståret 2016 og senere indkomstår. For ansættelsesændringer, der vedrører indkomst-</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>regelsæt i en årrække, så vidt ses.</p> <p>Det er i øvrigt F&P's synspunkt, at forrentnings- og betalingsbestemmelserne i pensionsafkastbeskatningslovens er ret uoverskuelige, og at der er behov for at samle og forenkling bestemmelser vedrørende begge dele med det formål at opnå større klarhed og administrativ forenkling. Dette bør gennemføres som en samlet pakke efter grundig forberedelse.</p> <p><i>Forrentning i forbindelse med betaling af pensionsafkastskat efter § 24 og ansættelsesændringer</i></p> <p>F&P har samme principielle synspunkt, nemlig at de gældende regler er korrekt udformet. Der er her tale om regulering, som kun yderst sjældent vil komme i anvendelse.</p> <p>F&P gør opmærksom på, at § 24, stk. 2, mangler regulering for den situation, hvor et ophørende pensionsinstitut har indbetalt aconto pensionsafkastkat for det foregående indkomstår, således at der i relation til den endelige opgørelse af dette indkomstår skal udbetales overskydende pensionsafkastsakt.</p>	<p>året 2015 og tidligere indkomstår, anvendes gældende regler fortsat. Begrundelsen for de foreslåede virkningstidspunkter er hensynet til at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft.</p> <p>F&P's synspunkt er noteret, og der indledes gerne en dialog med F&P om mulighederne for at skabe større klarhed over og forenkling af rente- og betalingsreglerne. Dette kan dog - som F&P også synes at have forståelse for - ikke ske inden for rammerne af lovforslaget.</p> <p>Der henvises til kommentaren ovenfor vedrørende pensionsafkastbeskatningslovens §§ 23 og 23 a.</p> <p>Det kan tiltrædes, at det sjældent forekommer, at der sker ophørsbeskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 24.</p> <p>F&P har ret i, at der mangler en regel for forrentning af overskydende skat i ophørsåret fra den 20. februar til udbetaling sker i den situation, hvor det ophørende pensionsinstitut har indbetalt aconto skat for det foregående indkomstår, der skal tilbagebetales.</p> <p>I det fremsatte lovforslag er der indsat en regel om forrentning af overskydende skat.</p>

Organisation

Bemærkninger

Kommentarer

Vedrørende ændringen af pensionsbeskatningsloven bemærker F&P overordnet følgende:

Det fremgår af bemærkningerne, at der ikke er tale om en indholdsmæssig ændring. Dette er ifølge F&P ikke rigtigt. Afkastforventningen til obligationer og pantebreve er i forbindelse med ændringen af samfundsforudsætninger delt i en forventning på kort sigt, som er 4 år, og en forventning på lang sigt som er alt efter 4 år. Med den foreslåede formulering peger § 2, stk. 2, på den korte af de to rentesatser, hvor bestemmelsens gamle formulering pegede på en afkastsats, der forventedes som gennemsnit i en meget lang årrække fremover.

I øvrigt har F&P tre hovedbudskabet vedrørende ændringen af pensionsbeskatningsloven:

- Afkastforventningen, der indgår i den maksimale beregningsrente i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, skal være en langsigtet afkastforventning. Uanset om man befinder sig i en høj- eller lavrentescenarium vil en forventet gennemsnitlig afkastsats for 20-25 år være mere rigtig at anvende på beregning af livsvarige ydelser, end en forventet sats for de kommende 4 år.

Høringsudgaven af lovforslaget er en præcisering. Ved at anvende det senest udmeldte afkast af obligationer og pantebreve for det kalenderår, hvor ydelserne beregnes, som grundlag for beregningen af den maksimale afkastforudsætning, forhindres i udgangspunktet en årlig ydelse, der overstiger, hvad der på kort sigt – og derfor umiddelbart mest sandsynligt – kan forventes af afkast på pensionsordningen. Derved forfølges værnereglens oprindelige formål isoleret set bedst. F&Ps forslag til ændringer er dog i vidt omfang efterkommet, jf. nærmere nedenfor.

Der kan argumenteres for, at det mest sandsynlige afkast er det afkast, der forventes på kort sigt. Jo længere prognoserne er, des større vil usikkerheden være.

På den anden side er det rigtigt, at den reelt tidsubegrænsede lange prognose retrospektivt vil kunne vise sig at være mere rigtig end en forventet sats for de kommende fire år. Ganske vist kan det vise sig, at en oprindeligt anlagt høj afkastforudsætning på langt sigt ikke holder stik, men det adskiller sig principielt fra den situation, at man fra begyndelsen af udbetalingen

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p data-bbox="517 925 919 1290">- Pensioner med løbende ydelser, der er under udbetaling og hvor udbetalingerne er beregnet på baggrund af en beregningsrente, der på beregningstidspunktet levede op til pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, skal ikke automatisk genberegnes, hvis de fremtidige afkastforventninger falder.</p> <p data-bbox="564 1408 919 1626">F&P anfører, at genberegning kan være til stor gene for kunder/medlemmer, og en genberegningsspligt er ikke nødvendig for at varetage hensynet bag bestemmelsen.</p> <p data-bbox="517 1816 919 1995">- Ændringen af § 2, stk. 2, bør udskydes til Finanstilsynets arbejde vedr. prognose beregninger er afsluttet. Kilden til afkastforventning bør efter</p>	<p data-bbox="1008 367 1369 472">bevidst søger at opnå en højere ydelse i begyndelsen af udbetalingsforløbet.</p> <p data-bbox="1008 517 1410 882">Forslaget om, at den lange afkast-sats skal danne grundlag for beregningen er derfor efterkommet. Under anvendelse af de senest udmeldte samfundsforudsætninger for 2016 vil det betyde, at den maksimale afkastforudsætning ved beregning af pensionsydelse efter lovens ikrafttræden vil udgøre 4,6585 pct.</p> <p data-bbox="1008 927 1410 1361">Forslaget er efterkommet. Essensen af reglen om den maksimale afkastforudsætning er, at det ikke skal være muligt at indrette udbetalingen af en alderspension sådan, at udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstiger udbetalingerne i resten af forløbet ved at anvende en afkastforudsætning, der reelt alene er anlagt med henblik på at omgå rate-loftet.</p> <p data-bbox="1008 1406 1410 1771">Et værn mod skjult ratepension varetages tilstrækkeligt med krav om en maksimal beregningsrente ved udbetalingens start. Det bemærkes dog, at hvis der rent faktisk foretages en genberegning, efter udbetalingen er påbegyndt, vil reglen om en maksimal afkastforudsætning finde anvendelse også på dette tidspunkt.</p> <p data-bbox="1008 1816 1410 1995">Kan en anden og ekstern, retvisende kilde til levering af afkastforudsætninger tilvejebringes, kan det tiltrædes, at denne i givet fald med fordel vil kunne anvendes ef-</p>

Organisation

Bemærkninger

F&Ps opfattelse være den samme, som selskaberne kommer til at arbejde med i forhold til prognoseberegninger, jf. det pågående arbejde i regi af Finanstilsynet. Overgangsreglen i § 6 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 bør i den forbindelse efter F&Ps opfattelse forlænges.

I øvrigt anfører F&P, at amortisationsrenten i pensionsbeskatningslovens § 11 A bør denne læne sig op af den samme afkastforventning, som anvendes i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2. Da der ikke i dag er en tilsvarende overgangsregel i forhold til § 11 A, foreslår Forsikring & Pension, at overgangsbestemmelsen ændres, således at det er den langsigtede af de to afkastforventninger i samfundsforudsætningerne for 2016, der finder anvendelse.

Den maksimale rente som ydelser fra en livrente kan beregnes efter, bør ifølge F&P ligge fast en tid forud for det faktiske tilbagetrækningstidspunkt af hensyn til den kommende pensionists planlægningsmuligheder.

Kommentarer

ter en ændring af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2. Så længe der ikke er konkretiseret et nyt grundlag for beregningen af den maksimale afkastforudsætning, fastholdes samfundsforudsætningerne dog som det mest retvisende grundlag. Er et nyt grundlag i form af et sæt af afkastforventninger leveret fra en ekstern ekspertkilde enten ikke på plads i efteråret 2016, eller viser sig ikke at være anvendeligt ift. beregningen af den maksimale afkastforudsætning i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, vil en forlængelse af overgangsreglen med et år desuden vise sig at være utilstrækkelig.

Overgangsreglen var begrundet i et ønske fra pensionsbranchen om i en periode at fastholde en maksimal afkastforudsætning for livsvarige alderspensioner, så man havde et længere tidsrum at indrette sig på de nye regler uden at skulle lave genberegninger. For så vidt angår rateopsparinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, har der derimod altid skulle beregnes nye rater ved hvert kalenderårs begyndelse. Overgangsreglen bør derfor ikke udvides til rateopsparinger.

Ønsket er ikke konkretiseret nærmere, og er i øvrigt ikke efterkommet. Pensionsinstituttet bør i sin rådgivning kunne tage højde for, at den faktiske afkastforudsætning, der vil blive anlagt ved påbegyndelsen af udbetalingen, vil kunne vise sig at divergere fra den prognose, som udarbejdes op til

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Endelig bør det ifølge F&P sikres, at ændringer i den maksimale beregningsrente, ikke på uhensigtsmæssig vis påvirker størrelse af invalidepensioner, når størrelsen af denne er koblet til prognosen for alderspension.</p>	<p>flere år før pensioneringstidspunktet, jf. F&Ps eksempler i høringskemaet.</p> <p>F&Ps ønske er noteret, og Skatteministeriet indgår gerne i dialog med branchen herom.</p>
FSR – danske revisorer	Ingen bemærkninger	
Investeringsfundsbranchen	<p>Investeringsfundsbranchen (IFB) foreslår, at investeringsforeningernes muligheder for at fratække renteudgifter ved opgørelsen af minimumsindkomsten bliver gjort generel, således at både renter af gæld og negativ rente af fordringer kan fratækkes.</p> <p>IFB foreslår, at det præciseres, at negativ rente af fordringer kan fratækkes ved opgørelse af minimumsindkomsten.</p> <p>Som ligningslovens § 16 C er formuleret i lovudkastets § 2, nr. 7, er det muligt at fratække negativ rente af fordringer ved opgørelsen af minimumsindkomsten. Af lovbetragtningerne kan man imidlertid få det indtryk, at bestemmelsen er begrænset til negativ rente af obligationer. IFB skal foreslå, at det bemærkningerne præciseres, at bestemmelsen generelt gælder negativ rente af alle typer af fordringer. En sådan præcisering er af afgørende betydning, idet investerings-</p>	<p>IFB's synspunkt er noteret. IFB's forslag om at ændre på opgørelsen af minimumsindkomsten ved at give mulighed for at nedsætte beskattningen af investorerne med investeringsinstituttets renter af gæld falder dog uden for rammerne af nærværende lovforslag.</p> <p>I det omfang et minimumsbeskattet investeringsinstitut placerer overskudslikviditet som bankindskud, behandles dette på lige fod med øvrige fordringer omfattet af forslaget. Der er derfor også fradrag for negative renter på et bankindskud. Dette er præciseret i bemærkningerne.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>foreningernes negative renter typisk opstår i forbindelse med almindelige bankindsbud. En dansk UCITS kan ifølge lovgivningen placere op til 15 pct. af formuen i likvide midler, som blandt andet kan anvendes til indløsning af opsparerne, idet opsparerne ifølge lovgivningen kan kræve sig indløst til enhver tid.</p> <p>Som følge af det lave renteniveau er investeringsforeningerne imidlertid i en situation, hvor renten på bankindsbuddene i mange tilfælde er negativ. Hvis negativ rente af bankindsbud ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af minimumsindkomsten bliver investorerne ikke behandlet på samme måde som ved en direkte investering, hvilket vil stride mod neutralitetsprincippet.</p>	
<i>Realkreditforeningen</i>	<p>Realkreditforeningen har ingen bemærkninger til selve lovteksten, men takker for regeringens lydhørhed og vilje til at løse det af Realkreditforeningen påpegede problem i relation til rentegulve og straksbeskatning af kursgevinster på visse obligationstyper.</p> <p>Den fundne løsning er efter Realkreditforeningens opfattelse tilfredsstillende.</p>	
<i>Realkreditrådet</i>	<p>Realkreditrådet takker indledningsvist for indsatsen med at tilpasse lovgivningen til et rentemiljø med negative renter og sætter stor pris på, at der er lydhør over for</p>	

Organisation

Bemærkninger

branchens ønsker om at adressere det problematiske i up-front beskatning af overkurs, når obligationer udstedes med et rentegulv som alternativ til løbende afregning af negative renter.

Overkurs ved refinansiering

Målsætningen for den foreslåede § 22 A er at sidestille den skattemæssige behandling af lån hhv. med og uden rentegulv. Hvis det resultat skal nås, er det efter Realkreditrådets opfattelse nødvendigt, at overkurs ved refinansiering også bliver omfattet af skattepligt. Ellers vil der i et marked med negative markedsrenter netop blive forskel på, om lånet er med eller uden rentegulv. Lånet uden rentegulv vil have negative renter, som uden tvivl vil være skattepligtige, mens lånet med rentegulv vil give en kursgevinst, der ikke er hjemmel til at beskattes.

Efter Realkreditrådets opfattelse giver den foreslåede § 22 A hverken nogen ny eller udvidet hjemmel til beskatning, end hvad der efter gældende ret er skattepligtigt efter § 22.

For at undgå tvivl om, at overkurs opstået ved refinansiering skal være skattepligtigt efter § 22, stk. 1, opfordrer Realkreditrådet til at det præciseres i § 22.

§ 22 A har virkning for gæld, som stiftes den 1. januar 2016 eller senere. Realkreditrådet mener, at det vil give ulige forhold for låntagerne, hvis den foreslåede § 22 A kun

Kommentarer

Hjemmel til beskatning af kursgevinster opnået ved en refinansiering i lånets løbetid foreslås med lovforslaget indført i værnereglen i kursgevinstlovens § 22, stk. 1.

Denne del af lovforslaget er først offentliggjort samtidig med fremsættelsen, ligesom denne del først er sendt i ekstern høring samtidig med fremsættelsen. Idet ændringen skal sikre, at værnereglen i kursgevinstlovens § 22, stk. 1, ikke kan omgås, tillægges ændringen virkning for gæld, som er stiftet fra og med datoen for lovforslagets fremsættelse.

Lovforslaget er justeret efter høringen. Ændringen i § 22, stk. 1, hvorefter overkurs opnået ved refinansiering gøres skattepligtigt, tillægges virkning fra og med frem-

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>gælder for lån, der er stiftet 1. januar 2016 eller senere (for både overkurs ved låneoptagelse og senere refinansieringer) og dermed ikke efterfølgende refinansieringer af lån, der er stiftet før 1. januar 2016</p> <p><u>Kommentarer til § 22 A i øvrigt</u> Efter Realkreditrådets opfattelse skal § 22 A udvides, så den finder anvendelse på alle obligationer udstedt til overkurs, og ikke begrænses til obligationer med et rentegulv på 0 pct.</p> <p>Årsagen skal her findes i, at man kan forestille sig en obligationsvariant uden rentegulv, hvor rentetilægget sættes så højt, at man kan få en overkurs. Denne overkurs bør ligeledes kunne omfattes af § 22 A.</p>	<p>sættelsesdatoen.</p> <p>Låntagere, som har optaget et lån før fremsættelsesdatoen, vil ikke være skattepligtige af den overkurs, som låntagerne opnår ved efterfølgende refinansieringer i lånets løbetid. Eksisterende lån bliver altså ikke berørt af skærpsen af værnsreglen.</p> <p>Samtidig foreslås det, at den nye bestemmelse i kursgevinstlovens § 22 A skal have virkning fra og med 1. januar 2016.</p> <p>I det omfang der opstår en skattepligtig overkurs i forbindelse med en refinansiering eller overtagelse af lånet den 1. januar 2016 eller senere, vil kursgevinstlovens § 22 A i alle tilfælde finde anvendelse.</p> <p>Bestemmelsen er målrettet de situationer, hvor en låntager opnår en kursgevinst som følge af et lånevilkår om, at renten ikke kan blive mindre end 0 pct. og er i øvrigt begrænset til tilfælde, hvor lånets rente ved stiftelsen er 0 pct.</p> <p>Begrænsningen af bestemmelsen skal bl.a. ses i lyset af bestemmelsens tilblivelse. Bestemmelsen har netop til formål at afhjælpe den problemstilling, som realkreditsektoren rejste over for Skatteministeriet i forbindelse arbejdet i den hurtigtarbejdende arbejdsgruppe om negative renter på realkreditlån.</p> <p>Bestemmelsen sigter således på at</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Realkreditrådet mener ikke, at det bør være et krav, at lånet er inkonverterbart.</p> <p>Derudover ønsker Realkreditrådet en uddybning af fortolkningen af kravet om at lånet skal være ”direkte” finansieret af obligationer optaget til handel på et reguleret marked i relation til forskellige fundingmetoder.</p>	<p>løse de problemer, som blev påpeget i forhold til negative renter, og ikke generelt at ændre beskatningen af lån udstedt til overkurs.</p> <p>Begrænsningen skal endvidere ses i lyset af de pligter, som følger med lovforslaget. Bl.a. indføres med lovforslaget en indberetningspligt for den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån. Indberetningspligten består af indberetning af de beregnede renteindtægter i henhold til § 22 A.</p> <p>Kravet om, at lånet skal være inkonverterbart, skyldes, at låntager i modsat fald ville kunne realisere hele gevinsten ved ekstraordinær indfrielse til kurs 100. Låntager ville således kunne opnå en situation, hvor låntager realiserede hele gevinsten lang tid før beskatning af hele gevinsten var indtrådt.</p> <p>Det bemærkes endvidere, at beskatningen af låntager netop pga. kravet om, at lånet skal være inkonverterbart, bortfalder for den resterende periode, hvis låntager frigøres for gælden ved f.eks. ekstraordinær indfrielse eller overdragelse af gælden.</p> <p>Kravet om, at lånet skal være direkte baseret på obligationer optaget til handel på et reguleret, skyldes, at beskatningen efter § 22 A, stk. 2, er afhængig af de bagvedliggende obligationers løbetid. Det er derfor nødvendigt, at der er sammenhæng mellem lånet og de udstedte obligationer, således at den relevante obligationsløbetid kan</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Realkreditrådet mener heller ikke, at der er taget højde for den mulighed, at lånet er finansieret med obligationer, der løber længere end lånets restløbetid og givet et forslag til en formulering herom, så kursgevinsten fordeles over den korteste periode af lånets restløbetid og obligationens restløbetid.</p> <p>Efter Realkreditrådets opfattelse skal sætningen om behandlingen af mulighed for afdragsfrihed slettes. Lån med og uden afdrag kan gives i samme obligation, og kursgevinsten, der skal beskattes, er i det tilfælde ens.</p> <p><u>Kommentarer til bemærkningerne til lovforslaget</u></p> <p>Realkreditrådet påpeger, at eksemplerne vedrørende § 22 A muligvis kan skabe en unødvendig forvirring pga. manglende overensstemmelse mellem kurs og kursgevinst.</p>	<p>fastslås. I modsat fald finder reglen ikke anvendelse.</p> <p>Reglen omfatter således alene lån, hvor der er en direkte sammenhæng mellem lånet og obligationerne i hele lånets løbetid, og ikke kontantlån eller lignende, hvor realkreditinstituttet mv. finansierer udlånet ved at udstede obligationer på et reguleret marked.</p> <p>Den foreslåede § 22 A, stk. 2, er i det fremsatte lovforslag omformuleret, så kursgevinsten fordeles over den korteste periode af hhv. lånets restløbetid og obligationens restløbetid.</p> <p>Sondringen mellem afdragsfrihed og mulighed for afdragsfrihed i den foreslåede § 22 A, stk. 2, har alene betydning for beregningen af de skattepligtige negative renter. Dette gælder, uanset om lånene er givet i samme obligationsserie eller ej, og bestemmelsens indhold er dermed ikke overflødig. Bestemmelsen er i øvrigt præciseret efter den eksterne høring.</p> <p>Eksemplerne i høringsudkastet er i det fremsatte lovforslag erstattet af et nyt eksempel. Se i øvrigt bemærkningerne til SEGES' hørings svar.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
<p>SEGES</p>	<p>SEGES har følgende bemærkninger:</p> <p><u>Kursgevinstlovens § 22 A</u> SEGES finder det hensigtsmæssigt, at der indføres en undtagelse fra beskattningen af en overkurs efter kursgevinstlovens § 22.</p> <p>Den valgte model er dog særdeles vanskelig tilgængelig, og vil efter SEGES' vurdering give anledning til vanskeligheder i praksis.</p> <p>Når man vælger en model, bør den være udformet på en sådan måde, at den er forståelig i praksis for skatteyderne. SEGES anser modellen for tillige at være administrativt besværlig.</p>	<p>Overkursreglen i kursgevinstlovens § 22, stk.1, er en værnsregel, som har til formål at modvirke, at der skattemæssigt kan spekuleres i udstedelse af fordringer med en så høj pålydende rente, at fordringerne udstedes til kurser over pari. Baggrunden for reglen er asymmetrien i beskattningen af henholdsvis kursgevinst på gæld (ingen beskattning) og renter (fradragsret).</p> <p>Ved udformningen af undtagelsesbestemmelsen i den foreslåede bestemmelse til kursgevinstlovens § 22 A er det derfor afgørende, at denne værnsregel ikke udvandes, og at der dermed åbnes op for de spekulationsmuligheder, som reglen netop havde til formål at modvirke.</p> <p>Dette er baggrunden for den valgte beregningsmetode.</p> <p>Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse er fulgt op af en indberetningspligt, således at banker m.v., der som led i deres virksomhed yder eller formidler lån, skal foretage indberetning til SKAT af de beregnede renteindtægter.</p> <p>Derudover bemærkes, at den skattepligtige, hvis der ikke indberettes, gives adgang til at vælge, at beskattningen af hele gevinsten i stedet skal ske på det tidspunkt, hvor lånet optages. Den skattepligtige</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>Desuden bemærker SEGES, at hvis man fastholder modellen, så er beskrivelsen i de særlige bemærkninger til § 1 efter SEGES' opfattelse ufyldstgørende.</p> <p>Det er tillige ikke hensigtsmæssigt, at debitor skal medregne en beregnet skattepligtig renteindtægt på trods af afdrag på gælden, således at der ikke sker en omberegning i tilfælde af ordinær eller ekstraordinær afdrag, mens indfrielse/debitorskifte medfører bortfald. Man bør fastholde skattelovgivningens almindelige udgangspunkt, nemlig at et afdrag er en delvis indfrielse, og der bør derfor ske omberegning.</p> <p>En forholdsmæssig indfrielse i løbet af året bør også beskrives i selve loven og ikke bare i bemærkningerne.</p>	<p>har dermed i disse tilfælde mulighed for at fravælge beregningsmetoden i § 22 A.</p> <p>Eksemplerne er efter høringen udskiftet med et nyt eksempel, som både viser beskattningen ved optagelsen og ved refinansiering.</p> <p>Udgangspunkt i gældende ret er, at den skattepligtige overkurs opgøres på stiftelsestidspunktet, uden hensyntagen til efterfølgende afdrag m.v.</p> <p>Med § 22 A foreslås det i overensstemmelse hermed, at der ved stiftelsen m.v. beregnes en renteindtægt ud fra den af låntager og långiver aftalte afdragsprofil. Efterfølgende ekstraordinære afdrag, som ikke var forudsat ved stiftelsen, tillægges dermed ikke betydning, medmindre lånet indfris fuldt ud.</p> <p>Efter den foreslåede regel skal der altså kun foretages én beregning, og den foretages på optagelsestidspunktet.</p> <p>En regel om, at der skal foretages en omberegning, hver gang der betales ekstraordinære afdrag, uanset størrelsen heraf, vil medføre en væsentlig forøgelse af ordningens kompleksitet og de administrative byrder ved ordningen.</p> <p>Lovteksten er i øvrigt præciseret efter høringen.</p>

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
	<p>SEGES har i et supplerende høringssvar redegjort for en alternativ model til skyggelånsberegningen, som efter SEGES' opfattelse er mere simpel. SEGES foreslår, at overkursen i stedet beskattes i takt med, at den realiseres, dvs. i takt med afdragene på gælden.</p> <p><u>Ligningslovens § 5 C - ikrafttrædelse</u></p> <p>SEGES vil for at undgå tvivl foretrække en præcisering af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 3, (nu § 8, stk. 4) i forhold til fordringer eller gæld, som er stiftet før den 1. januar 2016.</p>	<p>Hvis beskattningen skete efter realisationsprincippet, ville det bl.a. medføre, at der – hver gang der betales et afdrag – skal foretages en beregning af den skattepligtige kursgevinst, som er realiseret i forbindelse med afdraget.</p> <p>Derudover ville afdragsfrie lån først blive beskattet på indfrielsestidspunktet, hvilket medfører en uens behandling af afdragsfrie lån med og uden rentegulv. Skatteyderen, der optager et afdragsfrit lån med rentegulv, ville dermed opnå en bedre retsstilling, end hvis lånet var optaget uden rentegulv, hvor skatteyderen løbende ville blive beskattet af renteindtægten. Dette ville medføre risiko for spekulation i beskattningen og dermed en udvanding af værnreglen. Den foreslåede model vurderes derfor ikke at være anvendelig.</p> <p>Det er uddybet i de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at ikrafttrædelsesbestemmelsen gælder uanset stiftelsestidspunktet.</p>
<i>SRF Skattefaglig Forening</i>	Ingen bemærkninger	
<i>Ældresagen</i>	Ingen bemærkninger.	